

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE KERSTROOS

Kerstspel in één bedrijf

door

Fons Vinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2003
Nr.2126

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE KERSTROOS* op te voeren moet de naam van auteur *FONS VINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1993/220/79
ISBN 90-385-0281-8

© 1993 Toneelfonds J. Janssens/Fons Vinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DE KERSTROOS

Het verhaal speelt zich af heden ten dage in één of andere kleine stad in Vlaanderen.

Het is Kerstavond. Het sneeuwt en de winkels en straten zijn feestelijk verlicht.

Vlaamse kinderen zingen hun kerstliedjes wijl Melissa en Yoessef hun kerstrozen verkopen.

Het zijn twee verschillende werelden die straks mekaar zullen ontmoeten. De begroeting zal niet hartelijk zijn, ook al zingen vlaamse kinderen nog zo helder hun liederen over vrede en geluk op aarde voor iedereen.

Toch breekt de wrange sfeer als ze merken dat ook Jozef en Maria vreemdelingen waren, dolend in een voor hen onbekende stad. Nergens vonden zij onderdak, warmte of genegenheid. Tot het kind werd geboren.

Ook hier zal dat zo zijn. Het wonder van de kerstroos is dat ze de wereld opfleurt in een barre winternacht.

ROLVERDELING

Kerstzangers :

ELS	heeft het helemaal niet begrepen op Melissa
ANN	idem - is bang om met vreemdelingen om te gaan omwille van Albert
SOFIE	de leukste van de bende
BART	Houdt sowieso niet van Turken of Marokkanen.
WILLEM	de enige die in het begin opkomt voor Melissa en Yoessef
MELISSA	Turks meisje - bespeelt blokfluit of ander gelijkaardig instrument
YOESSEF	haar zieke broertje - verkoopt kerstrozen
JOZEF	zwerfer en vreemdeling
MARIA	zijn zwangere vrouw
ALBERT	vriend van Anns moeder - ruw en agressief type - is licht aangeschoten.

DE KERSTROOS

Het toneel verloont een straatbeeld. Er staan huisjes op het podium met deuren en verlichte ramen. Er is wat groen en er staat een bank centraal op de scène. Ook een straatlantaarn. Het is avond. Enkel het licht van de lantaarn bestrijkt het podium en vooral de bank. Als het kan : dwarrelende sneeuw die stopt als Melissa en Yoessef opkomen.

Indien dit decor te moeilijk zou uitvallen, kan men gewoon in doeken spelen. Het enige en belangrijkste attribuut in dit geval, is de bank. Het licht van de lantaarn kan dan ook vervangen worden door maanlicht.

Toch zou het mooier uitkomen als het geheel een straat zou zijn waar nog enkele late wandelaars voorbijgaan, voor een winkelraam blijven kijken of even op de bank gaan zitten keuvelen.

Men hoort achter de coulissen kinderen een kerstlied zingen. Het klinkt mooi en aanvankelijk zacht. Het zwelt echter aan naarmate ze dichterbij komen. Men hoort ook dankwoorden zoals : "Dankuwel" en "Mogen we eens zingen ?"

Tijdens het gezang komen Yoessef en zijn zusje Melissa op. Yoessef is ziek en hoest vaak. Hij draagt een mand met kerstrozen. Melissa heeft blokfluit bij. Yoessef hoest.

- MELISSA Je hoest weer erg, hé, Yoessef. Kom, laten we op de bank gaan zitten. (ze gaan zitten - het gezang sterft weg - de voorbijgangers zijn af) Heb je die medicijnen wel ingenomen ?
- YOESEFF Ja ... vanmiddag ... en ... één vanmorgen ...
- MELISSA Je moet er drie innemen - als we straks thuiszijn, zal ik je er nog één geven.
- YOESEFF Hoe - hoeveel ... kerstrozen ... hebben we ... verkocht ?
- MELISSA Ssst. Niet zoveel praten, Yoessef. Laat eens zien. (telt bloemen)
Hm, niet zoveel. Vier - dat is
- YOESEFF Vierhonderd frank.
- MELISSA Ik begrijp het niet. Het zijn nochtans prachtige bloemen.
- YOESEFF En jij speelt zo mooi.
- MELISSA Mooi ? Ik weet het niet. Die blokfluit is al zo oud. Er komt een scheurtje in en - dan - zal het wel afgelopen zijn.
- YOESEFF Speel nog eens.
- MELISSA Hé ja. Ondertussen rust jij wat uit. (ze neemt blokfluit en speelt een mooie, weemoedige melodie. Op het einde ervan komen de kinderen joelend en taterend op met wat ze hebben opgehaald. Ze zijn allen verkleed als koningen met kroon op het hoofd en één van

hen heeft een ronddraaiende ster bij. Ze gaan op de grond zillen en kijken hun buit na. Ze merken Melissa en Yoessef niet eens op)

- SOFIE (latert maar allijd aan één stuk door - roept nog achter de coulissen) Bedankt, hé, mevrouw. (vervoegt nu de anderen) Zeg, heb je die hond gezien ? Nogal de moeite, hé ?
- ELS Ja zeg, ik was niet op mijn gemak, hoor.
- SOFIE Onze Max is ook zo'n blaffer. Als er mensen komen die hij niet kent, dan moeten we hem achter steken. Verleden week was hij ontsnapt. Ik er achter. Ja, ik had het tuinhek laten openstaan. Ik heb er nogal van gekregen hoor van mijn moeder.
- BART Sofie.
- SOFIE Ja zeg, eer ik die heb kunnen pakken. Elke keer dat ik hem bijna had, liep hij toch wel weer verder, zeker.
- WILLEM Sofietje, we gaan dat geld tellen. Zwijg nu eens een sekonde.
- (onderlussen is Yoessef wat gaan liggen op de bank. Melissa kijkt naar het groepje dat haar echter niet opmerkt)
- SOFIE Jammaar, 't duurt niet lang. Weet je wie hem dan heeft kunnen pakken ?
- ALLEN Nonkel Maurice.
- SOFIE Heb ik het al verteld, misschien ?
- ANN Al vijf keer.
- BART Ha, een cake - wie geeft nu zoiets ?
- SOFIE Die denken zeker dat het oorlog is.
- ELS Wie 't kleine niet begeert ...
- BART / ELS Is 't grote niet weerd.
- BART Zeg - dat is ook ouwe koek.
- ANN Hé, kom, het geld tellen. (ze tellen) Hier - eerst de stukken van twintig.
- WILLEM Wacht eens. Niet zo. Neem eerst de kleine stukjes samen van één frank en leg ze per tien.

- ANN Ja, ja, zagevent. (doet het)
- SOFIE Hé, kijk eens. Wat doen we hier mee ? (loont blokfluit)
- ELS Pfh. De mensen geven alle prullen weg die ze niet meer kunnen gebruiken. Moet je zien - boeken, beeldjes, allemaal dingen voor een prondelmarkt.

(Melissa en Yoessef komen naderbij)
- BART Die stukjes van vijftig blinken nogal, hé.
- ELS Je moet ze tellen, Bart, niet bekijken.
- SOFIE Hoeveel zou je nog kunnen krijgen van zo'n ding. (doelt op blokfluit - blaast er op en haalt er één toon uit) Ik heb een nichtje die daar kan op spelen. Tof hoor.
- MELISSA Dag, Els. Mag ik eens kijken ? (wil blokfluit proberen)
- ELS Zeg, maak eens dat jullie weggomèn, vuile makakken.
- WILLEM Els, alsjeblieft.
- BART (tot Melissa) Kom je kijken hoe je ons kan bestellen, misschien ?
- ELS Ze zit in mijn klas. Eerst zat ze naast mij maar mijn moeder zegt dat ze luizen hebben. Ze hebben haar dan op de laatste bank gezet. Je hebt luizen, hé ?
- MELISSA Nee, die heb ik niet.
- WILLEM Maar laat die mensen met rust. Luister - wat willen jullie eigenlijk ?
- MELISSA We verkopen kerstrozen om geld te hebben tegen Kerstmis. Mijn broer is erg ziek.
- ANN Hij moet meer eten, hé kind, of krijgt hij geen eten misschien ?
- MELISSA Er is niet zoveel.

(Yoessef hoest weer)
- BART Zeg, je gaat ons hier toch niet komen besmetten, zeker, met je vuile hoest. Blijf maar op die bank zitten.
- MELISSA Maar hij is ziek.
- SOFIE Mijn vader zegt dat ze die vreemden hier beter op een vliegtuig

zouden zellen en terugsturen vanwaar ze gekomen zijn.

- BART En of hij gelijk heeft.
- MELISSA Maar dat kan toch geen kwaad als we met jullie meegaan. Ik kan goed op die fluit spelen.
- ELS Jij bent niet goed, zeker ? De mensen slaan hun deur dicht als ze je zien.
- WILLEM (raapt fluit op) Kan jij hier op spelen ?
- Yoessef Ja - heel ... goed. (hoest)
- MELISSA Ga nog wat zitten, Yoessef.
- SOFIE (imiteert haar) Ga nog wat zitten, Yoessef.
(Bart, Els en Ann lachen)
- MELISSA Wat hebben we jullie misdaan ?
- SOFIE (idem) Wat hebben we jullie misdaan ?
(weer gelach)
- WILLEM Probeer het eens. (geeft blokfluit aan Melissa)
- MELISSA Dank je. (speelt een paar tonen)
- BART (neemt haar de fluit af) Vergeet het. Hé zeg, dit verkopen we op de rommelmarkt.
- WILLEM Maar laat haar dit toch houden.
- ELS Ik vertrappel het nog liever.
- WILLEM (tot Bart) Geef haar dit.
- BART (vlak voor Willem) Dat vreemd krapuul heeft hier geen zaken.
- ANN Stel je voor dat mijn vader mij ziet met die makakken. Ik zou er nogal van krijgen.
- WILLEM Geef dat terug.
- BART Dat is niet van haar. Wij hebben het gekregen.
- WILLEM We kunnen er niets mee doen.

- BART Moei je er niet mee.
- WILLEM Geef hier. (wil naar het instrument grijpen maar Bart houdt het achter zijn rug)
- BART Afblijven. (geeft hem een duw tegen zijn borst)
- WILLEM (duwt hem ook) Let op hé, vriend.
- BART (idem) Let jij maar op. Kom het halen, kom.
- WILLEM (wil de blokfluit grijpen) Hier, zeg ik.
- BART (gooit ze naar Ann die ze opvangt) Ann - pak ze.
- WILLEM (vliegt naar Ann die ze naar Els gooit) Hier.
- ANN Els - vangen.
- ELS (vangt ze op - ze maken er een spelletje van) Sofie.
- SOFIE Ja - woeps. (maar Sofie is onhandig, struikelt en laat ze bijna vallen)
- MELISSA (neemt de blokfluit over) Voorzichtig - als ze valt, kan je er niet meer op spelen.
- ANN (dreigend vòòr Melisa) Geef dat onmiddellijk terug of je zal wat meemaken.
- MELISSA (heeft het er moeilijk mee - maar geeft ze toch terug) Maak ze toch niet stuk, alsjeblieft. Ze is zo mooi.
- ANN (legt de blokfluit over haar knie en dreigt ze te breken) O ja ? We zullen ze in twee delen. Ieder de helft. Dat is toch eerlijk verdeeld ?
- WILLEM (duwt Ann weg en neemt ze haar af) Ann - stop daar mee.
- BART (neemt Willem in een greep - de blokfluit valt op de grond) Laat Ann met rust.
- MELISSA Niet vechten, alsjeblieft, niet vechten. (de rest moedigt Bart aan) We zullen weggaan - maar vecht toch niet.
- BART (laat Willem los) Ha - ben je bang geworden ?
- ANN Bart, laat hem niet los.
- SOFIE Bart, sla hem plat.